

De beleving van het vrijdaggebed

Vrijdagpreek van 3 februari 2017

Bismillahi Rahmani Arrahiem,

Beste broeders en zusters. Het onderwerp van vandaag is: de beleving van het vrijdaggebed.

Het vrijdaggebed bestaat uit twee facetten, het gebed en de preek. Als we kijken naar de vroegere generaties dan zien we dat de gelovigen de hele week aan het wachten waren op het moment dat het vrijdaggebed zou aangebroken. Het was een moment in de week waarin de bewustwording en Imaan van de gelovigen naar hoger niveau sprong. Het was een moment waarin de harten gezuiverd werden. Tevens was het een moment waar kennis werd opgedaan die een positieve impact had op het gedrag van de gelovigen. De preek die door de imam werd opgedragen, werd niet enkel alleen beluisterd met de oren maar ook met het hart. De vrijdag stond in het teken van het vrijdaggebed. De ochtend werd gebruikt om de juiste voorbereidingen te treffen. Je ziet dat de vruchten van het vrijdaggebed enorm waren; het had een enorme toegevoegde waarde voor de samenleving. De gelovigen in die tijd praatte niet veel, maar hun daden waren enorm. Tegenwoordig zie je helaas het tegenovergestelde. Vele mooie praatjes, maar zeer weinig daden. Tegenwoordig zie je dat de beleving van het vrijdaggebed ook heel anders is. Men ziet het vrijdaggebed als een drempel, een last of verplichting en anderen zien het als een wekelijks recreatief uitje. De preek van de imam wordt heel lichtelijk genomen waardoor de vruchten niet zoet zijn. In de Islamitische geschiedenis heeft het vrijdaggebed een enorme waarde gehad. De preek stond de gehele week centraal in de huizen van de moslims. Men praktiseerde ook gelijk hetgeen wat ze te horen kregen van de imam. Tegenwoordig kunnen we de mensen in drie categorieën plaatsen als het gaat om de beleving van het vrijdaggebed:

1. Een persoon die geheel gefocust is op het wereldse. Hij is totaal niet bezig met het hiernamaals. Hij leeft enkel en alleen in de wereldse chaos. Hij heeft geen tijd en behoefte om het vrijdaggebed bij te wonen. Zijn begeerten controleren hem. Je ziet dat hij de vruchten van het geloof niet kent en hij zal deze vruchten om die reden ook niet proeven.
2. Een persoon die naar de moskee gaat, maar zijn intentie is niet zuiver. De intentie van deze persoon is cultureel gedreven, met andere woorden, hij voelt de druk van de gemeenschap en om die reden gaat hij naar de moskee en het vrijdaggebed. De beleving van het vrijdaggebed is heel zwaar voor de betreffende persoon. Als de imam te lang bezig is met de vrijdagpreek dan is het alsof er een heel zwaar gewicht op zijn schouders ligt. Hij ziet het vrijdaggebed meer als een last dan een gunst. De vruchten van het vrijdaggebed zijn bij deze persoon heel zuur en heel weinig. Ten slotte zie je dat deze persoon afleiding zoekt om het vrijdaggebed te "overleven" (voorbeeld: op telefoon appen of filmpjes kijken etc.).
3. Een persoon die hoog bewust is van het vrijdaggebed, hij staat vroeg op en treft de juiste voorbereidingen hiervoor. Tevens zie je dat deze persoon heel gefocust luistert naar de vrijdagpreek en probeert elke letter die de imam uitspreekt op te vangen. Hij luistert niet alleen met zijn oren maar ook met zijn hart. Je ziet dat deze persoon hetgeen wat die hoort ook praktiseert in zijn leven.

Hassan al-Basri, een wijze geleerde, die was een preek aan het geven en hij merkte dat één van de aanwezige personen totaal niet gefocust was. Hassan al-Basri sprak deze man aan en zei tegen deze man: "Jouw hart is ziek of mijn hart is ziek". Met andere woorden één van de twee heeft iets waar die aan moet werken.

Beste broeders en zusters, wij moeten het vrijdaggebed bewust meemaken zodat we de vruchten hiervan kunnen proeven om zo onze imaan naar een hoger niveau te kunnen brengen.

Beste broeders en zusters, bedankt voor jullie aandacht!

Wasalaam oe3alaikom warahmatoe Allahi wa barakaatoeh.